તમામ નવો ગાયન છપી એલ.

સીતમે સ્યેતાન કરેબે અઝાઝીલ
યાને
તોખમે તાશીર સોબતે અશર.

જેમાં

તમામ નામીચી ૧૨૫ રાગ રાગણીઓથી ભરપુર કરવામાં આવેલછે.

૨૭૪૧

ને

રચાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર

ઠા૦ કાલીદાસ નાનજી

પુસ્તક પ્રસીધ કરનાર તથા વેચનાર.

મુબઈ મધે

ભંગડી બજાર ઘર ના૦ ૧૧૩ ધી રાઇઝીંગ સ્ટાર પ્રિનટીંગ પ્રેસના માલેક

અબદુલહુસેન દાઉદખાને છાપીછે.

શંવત ૧૯૩૮—સને ૧૮૮૨. ઇસ્વી

કીમત ત્રણ આના.

૧૦૭૨

ચેતવણી

આએ ગાયન રૂપી નાટકના ઓપેરાને કાયદા પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવી સરવે પ્રકારનો હક મારા સ્વાધીન રાખેલોછે માટે આ ચોપડી કોઇએ છાપવી અથવા છપાવવી નહીં તેમજ મારા હોકમ શીવાએ આ ખેલ કોઇએ કરવો નહી અગર કરશે તો તેનો જોખમ તે ધણી ઉપર છે.

લા૦ ઠકર કાલીદાસ નાનજી,

ચાહ વેચનાર તથા પુસ્તક વેચનાર.

ઠેકાણું મુંબઇ બાહાર કોટ પાએધોની પોલીસ ચોકીની શામે ચાહની દુકાને તથા શીંધ કરાચી બંદરમાં જોરીઆ બજારમાં મારી ચોપડીઓની દુકાનેથી મલશે.

સીતમે સ્યેતાન ફેરેબે અઝાઝીલ

યાને

તોખ્મે તાશીર—સોબતે અસર

ઠુમરી.

અરે ફરહાદ ઉઠીએ મેરે જીગરકે જાની—યે રાહ

શાહજાદી—તુજસા કોઈ જાહાંનમે, બશર નહીં એ જાની,
બલકે કોઇ બશરતો ક્યા, નહીં મલક નુરાની—તુજસા૦ ૧
દેખ મૈંતો ભુલ ગઇ, વો હુસ્નકી કીન આની,
આફતાબી સુરત તેરી માહતાબી ચાંદની.
નાજુક તન ઓર ગુલબદન, ઉપહય નવ જુવાની—તુજસા૨

શાહજાદા—તડ્ફકા હોતા હુયે એશાંહી ગુલનદામકઈ—યેરાહ

તેરેભી જેશી કોઇ શાની ગુલન અન દામ નહીં
હુર પરીઓ મેંભી કોઇ, એશાહી ગુલફામ નહીં—તેરેભી.
દેખ તેરેકો સભી, હોતેહે સૈદા દીલસે,
જુલફ એશીહે તેરી, કોઈ એસા દામ નહી,—તેરેભી૦
ક્યા નીજાતક મે કહુ, તેરી ઝબાસે પ્યારી,
મોશલે ગુલ હયગી તુઇ, ફુલ ફુલે બદનામ નહી—તેરેભી૦

દો-દોસ્તો— બનજારા યે રાહ

હયે દુનીયામેં એશાના, એક રોજકો હયે મરજાના,
હયે માલ સબી ખજાના કુછ સાથ નહી લે જાના.
સબ છોડ યાહાંસે જાના —એક રોજકો હયે મરજાના૦ ૧
દશ લીયે સુન અયે જાની, ચલો જાવે સબી મેહમાની,
જો કુછ કે મીલે વો ખાના—એકરોજકો૦ ૨
ચલો બાગમે અપને જાવે, રંગરાગ વહાં કરવાવે,
હરએક વહાં કુછ ગાનાં—એક રોજકો૦ ૩
હયે બાર જુવાની જાતી જો ગઈ વો ફીર નહી આતી.
આખરકો હયે પસતાના—એક રોજકો૦ ૪

શાહજાદા— યેહી રાહ

અયે દોસ્તો ક્યા તુમ કેહેતે, નહી હકસે જરા કુછ ડરતે.
તુમ છોડો પીના ખાના—એક રોજકો૦ ૫

દોસતો—ક્યું ઇતની ઝહાલત કરતા, દોસ્તોકા સુખન રદ કરતા
હયે શુના યે દીન દુખાના—એક રોજકો૦ ૬

શાહજાદા—હયે દોસ્તકો લાઝમ આવે કુછ નેક વો રા બતલાવે.
નહી કામ બુરા શીખલાના—એક રોજકો૦ ૭

દોસ્તો—ક્યા દુશમન હમ હયે તેરે, જો તુમકું હમ યે કેહેતે,
ક્યા સમઝા હમે બેગાના—એક રોજકો૦ ૮

એક દોસ્ત—અયે ભાઇ તું કીસકો કહેતા યે કહાંહે તેરી સુનતા.
હે ઓરતકા મસ્તાના—એક રોજકો૦ ૯
ચલો ચલો અબ અપને જાવે. ફીર કભી નહી હયાં આવે
હે કસમ હમે અબ ખાનાં—એક રોજકો૦ ૧૦

શેહજાદા—અયે દોસ્તો કહ્યું તુમ મુજપર, જાતેહો ખફા અબ હોકર
નહીં દીલપર ઇતના લાના—એક રોજકો૦ ૧૧
ચલો મેંભી તુમારે અબ સંગ, ચલતાહુ ન કુછહો તુમરંજ
આ ઝુરદા નહો તુમ જાના—એક રોજકો૦ ૧૨

શેહજાદી—તુમ સાથ ન ઇનકે જાઓ, યે બાત અમલમે લાઓ.
હે યેતો કોઇ રંદાના—એક રોજકો૦ ૧૩
યે કામ શેતાની છોડો, તુમ હકસે ન મોકું મોડો.
હે પાસ ઉસીકે જાના—એક રોજકો૦ ૧૪
યે શરાબ હરામ હયે યારો, કુછ દીલમે જરા બીચારો.
નહીં ચાહીયે પીના ખાના—એક રોજકો૦ ૧૫

શેહજાદા—(બદરૂલકમર)

અયે જાની ન ઇસમે બોલો, કુછ ઝબાન ન અપની ખોલો.
હે દોસ્ત મેરે દીલ જાના—એક રોજકો૦ ૧૬

શેતાન— અરે લાલદેવ ઈસ તરફ જલ્દી આ—યે રાહ
કે સેતાન ઇબલીસ મેરા નામ હયે,

જહાંનમ મેરા આખીર અનજામ હયે.
એકેલા ન દોઝખમે જાઊંગા
બહોત આદમી સાથ લે જાઊંગા.
મેં દુશમન હું આદમકે બશ જાનકા,
સબા આહલે ઇસલામ ઇમાનકા.
અયે બેટી જરા તું મેરી પાસ આ.
મેરી બાતપર તું જરા દીલ લગા.
ઇસી શહેરમેં મરદ ઓરત હયે દો.
વો આહલે ખુદા હયે ઓરહે નેક ખો.
સદા નેકખુમેં વો મસહુલહે,
હરેક દમ ખુદાસે વો મસરૂરહે.
હે ઉનકો ફાસી તોર કરના ખરાબ,
પીલાનાં હયે ઉનકો ઝરાસી સરાબ.
દો હમ ઝાત મેરે ગયે ઉસકે પાસ,
ખરાબ ઉનકો કરને બદલકર લીબાસ.
વો દોસ્તુકી સુરત ઉસીકે હે બન,
ગયે હે વો બેહેકાને કર મકરો ફન.
ઉન દોનુંને કરકે સવાલો જવાબ,
મરદકો વહાંસે વો કરલા ઇલાજ.
બસ લાએ હે વો બાગમે ઉસકે તઇ,
પીલાતે સરાબ તો વો પીતા નહીં

હસી વાસ્તે અબ તું જા ઉસકે પાસ,
એક નાઝુક પરીકા બદલકર લીબાસ.
ઔર દીલ ઉસકા મકરસે કર મુબતીલા,
શરાબ હાથસે તું ઉસીકો પીલા.

—o◯o—

શેતાન જાદી—રામતોરે નામકી ધુમ મચાઈ—એરાહ

પદર તોરા ફરમાન મે શર ચડાઉ
જાકે ઉસકો શરાબ પીલાઉ—પદર તોરા
મકરો ફરેબ કી જાલ બનાકે, મેદાનમે જાકે બીછાઉ
બાતોહિ કયા બલકે, સબકે તણી પન ફંદેમે ડાલ ફસાઉ—પદર
નાઝુક પરીશી નાયકન બનકે, ધર એક મેજા બનાઉ
જો કોઇ આવેગા ઉશકે તણી અબ૦ દેખોમે કેશા મીલાઉ—પદર

—o—

શરાબી દોસ્ત— ગર હમને દીલ સનમકું દીયા—એ રાહ

ગર હમને મયે પરસ્તી કીયા, ફીર કીસીકો કયા,
અઝબસ શરાબ નાબ પીયા—ફીર કીસીકો કયા૦
પીકર શરાબ હમને બસ હસિ મયે કદેકે બીચ,
ગર વસફે ગુલ અઝાર કીયા.—ફીર કીસીકો કયા૦
સાકીપે હમને અયેન નીશે કે ખુમારમે,
કુરબાંન જાન માલ કીયા, ફીર કીસીકો કયા.
બસ હમને ફરત શોકશે ઔર જબે ઇસ્કશે'

ઉસ વરક વસ કો તાગ કીયા, ફીર કીસીકા કયા.
વીરેનીગાસે સાકીહે અબરૂ કમાને હે આજ
ગર દીલ મેરા શીકાર કીયા—ફીર કીસીકા કયા.

—————:o:—————

શેહઝાદા— વાવા તસબીર કયા ખુબ બની હયે—એ રાહ

મેં તો નાહીં પીનેકા યે સરાબ હે નીજીસ,
યે શરાબ હયે નીજીસ, યે શરાબ હયે નીજીસ—મેં તો૦
ઇસ્કા પીનાં તો હરામ, સુનો હયગા લા કલામ.
હટો હટો તુમ બબીસ, હટો હટો તુમ બબીસ—મેં તો૦

—————o—————

દોસ્ત શરાબી—જાનો દીલશે કરૂં મેં તેરા કામ કામ કામ યેરાહ

ચલો છોડો કરો અપના કામ કામ કામ
કેહેના યે અપના નહીં માનતા હે,
યેતો હેગા અકલસેહી ખામ ખામ ખામ—ચલો૦
હાથ નહી ઇસને અપના રખાહે,
હરગીઝ નદો ઇસકો અબ જામ જામ જામ.—ચલો૦
કસમ અબ ખાઓ મીલનેસે ઇસકે
કભીનાલો ઇસકા મોપે નામ નામ નામ.—ચલો.

—————o—————

ફીરાતા હયે હમેકાકા યે કીસમતકા બદલ જાના—યે રાહ

શેહઝાદા—અરે યારો ખફા મતહો લઆઓ મેં યે પીતાહું,
અગર તુમ ઇસમે હો રાઝી તો યેહી ફેલ કરતાહું

અજબ ઝીંદહે ખુદા જાને તુમારી અયે મેરે યારો,
નહીં તુમકો મેં આજુરદા યાહાં કરને કો આતાહું.
લે આવો દો મુજે વો જામ ન આઝુરદા તુમહો દીલસે,
કે ખાતરસે તુમારે અબ શરાબે જામ પીતાહું

———o———

શાહજાદા—અજબ મયેકા યે હયે પ્યાલા આહાહાહા આહાહાહા.
હયે ઇસકા રંગ ગુલાલા આહાહાહા આહાહાહા.
પીયેગા જો કોઈ હુશીઆર યેહી ઇસમયકે પ્યાલેકો.
ફીરેગા હોકે મતવાલા, આહાહાહા આહાહાહા.
મીલાહે આબરૂ મુજકો જહાં કે મયે પરસ્તુમે.
નીસા અઝબસ હુવા બાલા—આહાહાહા
જો દેખા સુરખુરૂ મુજકો જહાં કે દોસ્ત દારૂમે
હુવા દુશમનકા મુ કાલા—આહાહાહા.
લબા લબ દોર યે ચલતાહે પ્યાલા દમ બદમ મુજકો.
અજબ સાકીહે દીલવાલા—આહાહાહા
અજબ કયા રંગ હયે ઈસકા ગુલાબી ગુલ કે હયે જેસા,
કે હે લાલુમે ગુલાલા—અહાહાહા
શરાયે ઘુંટ પી દેખો કે કયા કયા ઇસમે હે લેઝત.
કે દેખેમેતો હે આલા—આહાહાહા
ખુમારે કેફ હયે ઇશમે કે હરદમ કેફયત કુછ હે.
હુવાહું મસ્ત મતવાલા—આહાહાહા.

નેહાયત શોક હે દીલકો હમારે સબ્જ રંગુસે.
કે ફુલા રંગ ગુલાલા—આહાહાહા આહાહાહા

———o———

સબ સરાબી— સુભાન અલા ખુદાને કયા—એ રાહ

અજબ હમને ઇસીકો અબ ફરેબકી જાલમે ડાલા.
કીયા દીનો જહાં મેં અબ ઇસીકા હમને મુ કાલા.
હરેક હીકમતસે ઇસકે તહી શરાબ હમને પીલાઇ હે.
હમારે હાથસે યે છુટ કહાંથા જાનેવી વાલા.
જેસા હમ દેખતે આદમ વેસાહી કામ કરતે હે.
હમ હે શેતાન કે હમઝાદ નહીં હે હમસે કોઇ આલા.

———o———

અયે ગુલઝાર ઇત રહેમ દીલમે તું અપને બોકૂ બા—યે રાહ

દોસ્ત—અયે દોસ હમારે જાને મન બાત હમારી સુન જરા.

ઇસી શેહેરકી રંડીઆ જો જો યહાં યે રેહેતીયા,
વો હે તમામ યે બે વફા—બાત હમારી.
લેકીન ફકત યે એક જની વો હે મીશાલે પદમની,
બોલે ઉસીકા સબ પતા—બાત હમારી.
દેખ વો સામી નાકે પર, માલુમ હોતા હે વો ઘર.
ઉસમે વો રેહેતી માહાલકા—બાત હમારી
ગર પાસ તું ઉસકે જાયગા, લેઝત અજીબ પાયગા.
ચોખી કરેગી જાં ફીદા—બાત હમારી

———o———

શેહજાદી— તીરકા પેકાન રહા—યે રાહ

હાલ યે કયસા તેરા આહ અયે દીલદાર હુવા.
તુઝકો દેખેસે મેરા દીલ યહાં બીમાર હુવા.
પી શરાબ મસ્ત હુવા તુંતો પીયારે જાની.
આબરૂ અપનીસે તું કીસ લીયે બેઝાર હુવા.
ખોફ અલ્લાહકા કુછ તુઝકો ન આયા ઝાલીમ,
સોહોબતે રીંદોમે તું બેઠકે બદનામ હુવા.
ચલ તું અબ ઘરકી તરફ અપના યે ઇનામ મતખો.
બાત સુના મે ઝરા મુજશે કયો બેઝાર હુવા.
ચલકે કર તોબા તુ અબ ઘરમે ઇયે બદ ફેલુંસે
કીસ લીયે તું ઇની ફયેલુંમે ગીરફતાર હુવા.

શેતાન— જા જા બેટેકું તેરે ખુસાલારે—યે રાહ

બાત મેરી સુના જલ્દ બેટીરે,
જો જો કે તુઝકો મેને કહાથા, તુને વો કયા કામ કીતીરે—બાત

શેતાનજાદી— હીંયા કયો ખડા હીંદુસ્તાની—યે રાહ

તદબીર મેં કી એક જાની, તુમ કુછ મત હો હેરાની.
નાએકન મે બનકે બૈઠી હું રાહમેં
ઉસકી મેં કહેતી નીશાની—તુમ કુછ.
ઉસ નાકે ઉપર મે ઘર લીઇહું,

સુન તું પદર યે [illegible]ની—તુમ કુછ.
આને હે વાલા મે પાસ મેરે,
કરને દો કામ અપના જાની—તુમ કુછ.
ઉસ વખ્ત આવેગા સુન એ પદર વો,
કરતી હું ક્યા મેં બતાની—તુમ કુછ

———0———

શેતાન— સુન તું મેરી શેહઝાદી—યે રાહ
અચ્છા પીયારી બેટી મેરી,
જલ્દકર યે કામ જાની તાંકે હો આરામ—અચ્છા.
મેંભી તો ઉસકી ઔરતકું જાકે,
બેહેકામે ઉસકો કરતાહું બદનામ—અચ્છા
મરદકું તું બેહેકામે ઔરતકું બેહેકાઊ,
જા તું જલ્દી કર મેં જાકે કરતા હું યે કામ—અચ્છા.

———:0:———

શેતાનઝાદી— રામ તેરે નામકી ધુન મચાઈ—યે રાહ
પદર બાત ક્યા અચ્છી તુમને સુનાઇ
મેરે દીલકોભી યે ખુશ આઇ—પદર૦
તુમ ઉસકી ઔરતકો હરએક તરાંહસે,
જાકર કરો ગુમરાહી—પદર૦
મેં ઉસ મરદકો કરતી હું ગુમરા,
ઓર કરૂં ખુબતી લાઈ—પદર૦

———0◡0———

શેહઝાદી—ઈસ આતસસે ફુરકતને કયા આગ લગાદી-યેરાહ

હયે હયે યે શરાબ મસ્ત તુઝે કીસને પીલાયા,
ઉસકો ખુદાકા ખોફ જરા કુછભી ન આયા,
સોહોબતમે બેઠ તું લુચ્ચું કે હુવા આખરે,
ઔર મેરેકુંભી રૂસવા તુંને આહ કરાયા,
પીકર શરાબ તું મસ્તીમે બેહોશ હો ગયા.
આખર એ દીન દુનીયા તુને અપને ગમાયા.
કીયા સોયા હે તું મસ્તી મે હુશીઆર જલ્દ હો.
તોબા તું કર એ કામોસે જો તું કામ કર આયા.

શાહઝાદા— તકૂરકા હોતાહે એસાહી—યેરાહ

બીન શરાબ મેરેકું યહાં આરામ નહીં
મીસલે ઈસકે કોઈ દુનીયામે ભલા કામ નહીં—બીન૦
એ નસીહતકું તુમારે તુમ રખો પાસ અપને
બસ નસીહતસે મુઝે કુંછભી સર અનજામ નહી—બીન૰
ઈસકે પીનેસે મુઝે કાયા કીયા મીલી હે લીજત,
એસે લીજતકા કોઈ દુસરા બસ કામ નહીં.
ઈસકા તો ચસકા અભી મેરે ઝબાનકુહી લગા,
ઈસ લીયે છોડનેકા દીલપે મેરે નામ નહીં—બીન.
મેં અબ જાતાહું અભી ફીરકે વાહા પીતાહું
બસ બીના દુસરા મેરેકું યહા કામ નહીં—બીન૰

ઓર એક રંડી અજબ હેગી યહા પે મશહુર,
ઉસકે જેસી કોઈ દુનીયામે ગુલ અનદામ નહી—બીન.
અબ શરાબ પીકે ઉસ રંડીસે જા મીલતાહું.
એશ ઇશરતમે કરૂં જાકે સુબ શામ કહી.—બીન.

———o———

શાહજાદી— સખીયા તોરી નથની ઝુમકેદાર—યે રાહ
નજા મેરે પીયારે દીલદાર
છોડ મેરેકું તનહા યહાપે—કાં તું ચલા સરદાર—નજા૦
મેં અકલ ઓર તું નાદાન મત બન—હોજા જરા હુશીયાર—નજા
મેં તો તેરેબીન પીયારે મરૂંગી—માન મેરી ગુફતાર.
પીના એ છોડતું અબ્બે મેરે જાની—મુઝસે નકર તકરાર.
પીના શરાબકા બીલકુલ હરામહે—સુન તું અબ્બે સરદાર
પી મત શરાબ ઓર નકર રંડીબાજી—ઓર તું ન હો બદકાર.
તોબા તું કર ઐસે કામોસે પીયારે—ફીર કર ન કર એસા કાર.
વાસ્તે ખુદા કે મુજપે રહમ ખા—મત બન તું અબ્બે જાલીમકાર
તુજકું મેં હરગીજ જાને ન દુગી—યહાંસે અભી એકબાર.
દામ એહ તેરા છોડું નહીં મે—હાતોસે મેં અપને યાર,

———o———

શાહજાદા— ચલ નીકલ ચલ નીકલ—યે રાહ
ચલ છોડ ચલ છોડ ચલ છોડ ચલ છોડ દે
એતો દામન પકડ મત ઝગડ ચલ છોડ.

હટ હટ પે હયા હટ હટ પે હયા
મુજે મકરસે તું કરતી હૈ અનદ—અરે અરે બેવફા અરે અરે.
મુજે કીયા પકડ તું રખેગી ભલા—ચલ છોડ ચલ છોડદે.

———o———

શાહજાદી—ઈશક કીયા સોહૈ કીસી કામીલસે પુછા ચાહીએ

હાય ઈસકું કીયા હુવા હૈ હે એ અબ મૈં કીયા કરૂં
કીયા ઈલાજ ઈસકા કરૂં ઓર કોન હૈ કીસકું કહું
બાતકું રદ કર એ મેરે ફીરકે હૈ હે યે ગયા.
કીયા ઉસે કીસને કીયા એસા દીવાના ઓરજીનું
બખ્ત કીયા ઉલટા હૈ મેરા ગીરદશે ઈફલાકસે.
સબેભી સબ ઉડ ગયા હૈ હૈ એ દુખ કેસા સહુ.
હૈ જમીન એ સખ્ત તર ઓર આસમાં ભી દુર હૈ.
નાઈ તો યારો એકદમ અનદી જમીન ધસ મરૂં.
ગમકી આતશ તન બદનમેં હૈ ભરક મેરે રહી.
રાત દીન ઈસ ફીક્રકે શોલેસે જલ જલ મેં મરૂં

———oOo———

શેતાન જાદી—અએ બુઠીયાં તું કીયું રોતી પોક પોક—યેરાહ

મીસલ મેરે દુનીયામે નાઈ કોઈ ઓર,
સુરત શીકલમેં ખુશરત હું.
બલકે કોઈ ન હોગી જોર—મીસલ મેરે દુનીયામે.

———o———

શાહજાદા—યે તો મજનુ હોગા દીવાના—યે રાહ

તું તો કીયા કોઇ હુરો પરી હે
સુરત તેરી એક જલવ ગરીહિ,
તુંને દીવાના મુજકું કરી હે,—
વલ્લા તેરેમે જાદુ ગરીહે.
મેરી જાન અબતો તુંજપે મરીહિ,
તુને આંખોમે જાદુ ભરીહિ
અબતો તુજસે મેરી દીલ લગીહે
આંખ તુજસે મેરી આ લડીહિ.
દીલ એ બેચેન મેરા કરીહિ
તુહી માશુખ મેરી દીલ બરીહિ

—o—

શેતાનજાદી—એક દુનીયામે ના ચીજ ફરહાદહુમે યે રાહ

યે દુનીયામે આશક સભી બે વફાહે.
હરએક ગરજકે સબ મુબતેલાહે.
બોહોત તેરે જેસે મુજપે આશક.
વોહ સબ ગરજકે બાદ મુજસે જુદાહે.
ઇસ વાસતે મે નહીં દીલ લગાતી,
કે હરએક દુનીયામે સબ પુર જફાહે.
બસ અબ જેસે આએ હો, તુમ વેસે જાઓ.
તુમભી ઉનકે મીસલ પુર દગાહે,
મેરા દીલ બેજાર એ આશકીસે
કે જો જો મે દેખી વોહ સબ પુર ખતાહે

શાહજાદા

મજકુર રાહ

નહી મે દગાબાજ અયે મેરી પ્યારી,
તુજે દેખ મુજકું હુઈ બે કરારી.
ગુલામ તેરા હોકર ઘરકે મે અબ રહુંગા.
કરૂંગા તેરે પાસે મૈ જાન જારી.
રહેમખા ખુદાકે લીએ મુજપે જાની,
વીરહકી લગી તેરી મુજકું કટારી.

———o———

સયતાનજાદી

ફેર હુબારા ઇસ્કકા—યે રાહ

જો તુજે ઉલફત મેરી અયે જાને મન દરકાર હૈ.
ઇસ લીય તેરેસે મેરી યેહી ગુફતાર હૈ.
જો તેરી ઔરત હે ઘરમે ઉસકું તુ સમજે હરામ,
મીસલે મા ઔર બૈનકે તબ તુહી મેરા યાર હૈ.
ઔર જો જો કામ મૈ તુજકું કહુ જીસ વખ્ત પર.
વો તુમ કરના પીયારે બસ યહી તકરાર હૈ.

———o◯o———

શાહજાદા

દુરસે આઇહિ સાકી દેખાને મૈ ખાનેકું—યે રાહ

બસ કસમ ઇસ બાતપર અયે જાને મન ખાતાહુ મૈ.
જો જો યે તુને કહા વો અબ બજાલાતા હુ મૈ.

આજસે ઓરત યે મેરી હોગી મીસલે મા વ બેન.
યે જબાનસે ખા કસમ ઔર તુજકુ કેહતા હું મૈં.
રાત દીન મૈં પાસ તેરી હો રહું મીસલે ગુલામ
સુન તું અયે મેરી ગુલબદન ઇકરાર યે કરતા હું મૈં

શયતાનજાદી

સુન અયે શાહપુર બાત યે મેરી—યે રાહ

અબ મૈં અપના જાન જીગર બસ સમજી હું તુજકું
વસલકી લીઝત તુજકુ ચખાના લાઝમ હૈ મુજકુ
ચલ અબ અપને બાગમેં જાવે સુન અયે ગુલ અનદામ.
વહાં પે અપને દોનો ગટ ગટ પીયે શરાબકે જામ.
પીયે શરાબકે જામ વો ગટ ગટ હોવે ફેર લટ પટ,
હોવે ફેર લટપટ કે દોનો કરે યે એસ અશરત.
ઔર સુન તુ અયે દીલજાન.

શરાબી

વાવા યે અજબ હુબ હુ—યે રાહ

દે સાકી શરાબ હમકું તું
ભર ભર પીલા અબુ સબુ
ઓર હો ઉસીમૈં મુશક બુ
લા તું હમારે રૂબરૂ

સાકી—અછા જનાબ લીજીએ
ભર પેટ નોશ કીજીએ.
ખુશ હો યે જામ પીજીએ,
એહી હૈ તુમસે ગુફતગુ.
શરાબી—ક્યા હૈ શરાબ પુર નીશા, પીતેહ મૈં દીવા ફુકા.
વાવા અજબ હૈ ક્યા મઝા, શીરે તું હૈ દુખદુ.

———o———

રુખતાનજાદી

અબ સંગ હમારે મજનુરે—યે રાહ
લે લે હાથસે હમારે પીયાલારે—વો પીયાલારે.
તેરે વાસ્તે મૈં યે શરાબ હું—લાહદું યે મેરા વાલારે.

———:o:———

શાહજાદા

વાવા યે તસવીર કીયા ખુબ બનીહે—યે રાહ
વાવા કીયા પીયાલા અછા અજબ.
એ શરાબે ન આબ મીશલે હોગા ગુલે આબ
ઇસકું પીતાહું મૈં આબ, ઇસકું પીતાહું મૈં આબ.—વાવા.

———o———

શાહજાદી

ઇસ આતશે ફુરકતને કીયા આગ લગાદી—યેરાહ
આજ બહારે ખુદા સુન તું અયે દીલદાર પીયારે.

કુછ રહેમ તું ખા મેરેપે અચ્છે યાર પીયારે. અજ॰
યે બાપ તેરા ખુદાહે કુછ ઇસકી તરફ દેખ.
ઇસ વખ્ત ઝુબશીમે હો ગમખાર પીયારે,
અલ્લાસે નહી ડરતાતો લોગોકા કુછ ડર રખ.
બે શરમ ન હો ઇતના અચ્છે સરદાર પીયારે.
મૈ ઘરકી હું ઓરત તેરી કુછ ખોફ ખુદા કર.
ચલ ઘરકું યે સુનકર મેરી ગુફતાર પીયારે.
મૈ ખુબીમે કુછ કમતી નહી ઇસસે અચ્છે જાલીમ.
જો છોડ મુજે યે કરતા યેહ બદકાર પીયારે.
અલ્લાકું કયા મુહ તું દેખાવેગા અચ્છે બદકાર.
જો એસા હુવાહૈ ગીરફતાર પીયારે,
ગર એસા તુજે કરનાથા તો શાદી તું કીયું કી.
મેરેસે અરે બે હયા બદકાર પીયારે.
ચલ ઘરકી તરફ હોશ પકડ રખ તું મેરા હાથ.
બસ વાસતે અલ્લા કે અચ્છે સરદાર પીયારે.

શાહુજાદા

અબ જા મેહેલમે કરદે તું શીરીનકું ખબર–શાહુ

ચલ યહાંસે દુર હો બાત કુછ ન કર,
સુરત તેરી સામનેસે મેરે દુર કર
બે હયા અચ્છે બે શરમ હે તું બે ખતર.

જા યહાંસે કેહેતાહું જલ્દ અબ તું ઘર.
તું તો અબ હરામહે મુજકો સર બસર.
બલકે મેરી માહે તું મૈ તેરા પીસર.
અબ તુજે તલાક મૈ દેતા હું ખબર.
જલ્દ જા જલ્દ જા દોડે બે વકર.

———o———

શાહજાદી

અફસોસ કીસ તરહકી શુનતી હું મૈ કલામ. યે રાહ
મે હુદા ક્યા યે બકતા હૈ ઔર કરતાહે કલામ.
અફસોશ તુતો હો ગયા સ્યતાનકા ગુલામ.
બુનીયાદ તેરી જેશી થી વેસાહી તું હુવા.
શાયદ તુહી હૈગા કોઇ નુંતફ યે હરામ.
તલાક શાત હૈગી તેરી જાતકી ઉપર.
ઔર સાત પુશતપર તેરે તલાક હૈ મુદામ.
લાનત હૈ તેરી જાત ઔર બુનીયાદકી ઉપર.
જો ઇશ તરેહકે કામ તું કરતાયે સબ હરામ.

———o⁀o———

હાલે દીલ અબ કીસ તરહ તુજસે છુપાના ચાહીયે—યે રાહ પીદર—છોડદે અબ ઇસકે તઇ, કુછ ન કહના ચાહીયે.
જો નહી સુનતાહે અપના કીયા સુનાના ચાહીયે.
નામ તું ઇસકા નલે અબ, છોડદે ઇસકે તઇ.

યે તો અબ મરદુદ હુવા, ઇસકું ન ફીના ચાહીયે
બે હયા ઔર બદકાર જાની ઔર શરાબી બન ગયા.
જો હુવા બદકાર ઉસસે ન મીલના ચાહીયે.
ચલ તું ઘરકી તરફ અબ્બે જાને મનકર કર સબ્ર,
યેહ તો બસ ગુમરાહ હુવા, અબ છોડના ચાહીયે.

—— :o: ——

શાહજાદી

મીલી લયલી મીલી લયલી—યે રાહ

ખુદા યા યે ગજબ કીયા તુને, મેરે શીરપર લે આયા હે
અજબ યે ગીરદશ દોરામે મેરેકું ફસાયા હે.
હુવા યે કીયા કે ઇસકે તઇ ઔર હૈ હે મેરે અલ્લાહ,
કે કીસ જાલીમને ઇસકા દીલ મેરેસે છોડાયા હૈ.
કહા જાઉં કરૂં કીયા મૈં હકીકત યે કીસે પુછું.
કે કીસેને દીલકું બસ ઇસકે યે મેરેસે ફીરાયા હૈ.
અરે હૈ હૈ મૈ મરજાઉં, ફીરાકે યારમે ઇસજા.
જુદાઇને મેરા ઇસ વખ્ત સબ દીલકા ઉડાયા હૈ
યે ગમકી આગકા શોલા ભરકતા હે મેરે તનમે,
ઇસને તન બદન મેરા અરે યારો જલાયા હૈ.

—— o ——

પીદરકી નસીહત

આજ એ હુવે ઈશકમે દેવાની—યે રાહ

નામુસકો મેરે બટા લગાયા, હૈ હૈ નીકલાયે તો જાની.
ચલ અબ યહાંસે ઘરકી તરફ તું મત કર શોરો વ ફીગાની.
અબ કુછ સબર કર સપુતે જીગર તું મત તુ જલા યે જવાની,

———o———

શાહુજાદી

ગયો ગયો શબે હુમારા—યે રાહ

બસ ગયા અબ હે સબે હમારા, જો હુવા જુદા માહ પારારે,
હાય અબ ઘરમે કીયા મોહ બતાઉ, જો સાથ નહી મોરા પ્યારારે.
દીલ તો હુવા મેરા બેચેન યારો, જીગર હુવા પારા પારારે,

——— o ———

રનગદી જીયો હુમારા સાલવરા—યેરાહ

પીદર—ઇતના ન રો તું દુનીયાહેગી, બલકે હૈગી જહાં યહાંસે જાયરે
હસિ લીયે દુનીયાંસે ચલ દીલ લગાતું, મતકર યે શોરો ફીગાન

———o⌒o———

યહાંસે જાયરે ચલ ઘરકું યહાંસે જાયરે—એ રાહ

શાહુજાદી—મેતો ઘરકું નહીં અબ આવુંરે,
ઉસકે ફીરાકમે યેહી મર જાવુંરે
જોગન મૈ બનકે બન બન ફીરૂંગી, નામકા ઉસકે અલગ મૈ જગાવુંરે
ભેસ બદલ ઔર કફની પેહનકર, અંગ ભભુત રમાવુંરે.

તુમ અબ યહાંસે ઘરકું સીધારો, યેહી મૈ તુમકું સુનાવુંરે,
અભીતો હરગીજ નહીં મૈતા આવું, હરગીજ યહાંસે મૈતા નઆવું.
જબતક ઉસે મૈ ન પાવુંરે.

શાહજાદી
જાનાકે જાયતો જાના નહી તો હોતા—યે રાહ

દીલ દેકે તું ફેર દીલકું છોડાયા મેરે જાની,
કુછ ખોફ ખુદા તુજકું ન આયા મેરે જાની.
સાદી તું કરકે મેરેસે ફેર બેવફા હુવા.
હૈ હે યે તેરે દીલમે કીયા આયા મેરે જાની,
જંગલો જંગલ મૈ ફીરતી હું બસ વાસતે તેરે.
ઘરબારસે દીલમૈભી ઉઠાયા મેરે જાની.
સબકું ન મુજે નીદન હે ઔર ન દીનકું હે આરામ.
દીન રેનકા તું ચેન ઉડાયા મેરે જાની.
ક્યા મગજપે હરામ તેરે, આહ ચડાહે.
મા બેન તુને મુજકું બનાયા મેરે જાની.
ઘસ રંડી બે હયાને આહ તુજે ક્યા કીયા,
જો દીલકું તેરે ઉસને ફેરાયા મેરે જાની.

ચમનમે આકે કોઈ દમ શબા થરી—યે રાહ

બેગનકી—ફેરાકે યારને દીલકું તો બે કરાર કીયા,

કે હાય ઉલફત કલખીને દીલ ફગાર કીયા.
અરે ઇસ જંગલે ખુન ખાર મે કાહા જાઊં.
મેરી યે જીનદગી જંગલમે તો ખાર કીયા.
અરે યે ગીરદશે ઇફલાકકા કહું કીયા મૈં
કે ઇસનેહી મુઝે દુનીયામે બે વકાર કીયા.

———o———

સ્યતાંનજાદી શાહજાદા દોનો અનદરસે ગાતેહે.
મોકું દીગર ચલત દેની ગારીરે—યે રાહ

વાવા પ્રીત લગી કેયસીરે,
તુમ હમ દોનો છેલ છબીલે—વાવા પ્રીત કેસી લગીરે.
ગુલસે ખુલબુલ હુવે ખુશહાલી અજબ લગી અપની યારીરે.
મોરાદે દીલકો જો બર આવે, કીયું ન કરત જાય ખુશહાલીરે.
મન મોહન અપની દોનો રહેગી, ચલત કરે દીલદારીરે.

———o———

શાહજાદા

ખરશી થાં કોન ખુદાકે લીયે લાયા મુજકો—યેરાહ

વસફ કયા તેરી યહાં અય્યે સનમ બયાં કરૂં
બલકે જાન વ માલ મેરા તેરેપર કુરબાંન કરૂં.
દોસ્તો આવો સભી માલ લુંટાતા હું મૈ.
લુટો લુટો યે તસદુક દીલો જાનકરૂં.
મેરી જાનીકા મૈ સદકા તુમે લુટારે.

યે લુંટાયા માલ તસદ્દુ કભી જાન કરૂં

દોસત

આમદે જાલમ પરીહે—યે રાહ

અજબ કયા ખુબ તેરા દીલ બડા હે.
મીસલ તેરે નહી કોઇ દુસરા હે.—અજબ
યે માલ ધન સભી અપના લુંટાયા.
નહી કુછ દીલમે ડરાહે.—અજબ
અરે વાવા હમારે દોસત જાની.
તુને વાયદા તેરા પુરાં કીયાહે.—અજબ
તેરી દોલતસે હમ હોગે તવંગર.
તુનેહી હમકુ બસ ઇતના દીયા હે.—અજબ
સીફત તેરે ન કીયું અબ હમ ન ગાવે.
સલુક હમસે જો તુને યે કીયા હે.—અજબ

શાહજાદા—સુનોરે મોરે તુમસે યે હે ગુફતાર.
માલ યે ખજાના તુમકું ખીલાયા, હેગા યે મેરા ઇકરાર.
જાન માલ સારા ઇસકે ઉપરસે, મેને કીયા યે નીસાર.

———૦૦૦———

શયતાન

ફીરાતા હે હમે કા કા કીસમતકા બદલ જાના—એ રાહ

અરે બેટી બેટા તુજકો તો કીયા વો કામ કર આયે.
મેને જો જો કહાથા કામ તું ઉસકા કયા ખબર લાયે.

સુના કુછ ખુશ ખબર અછી કે જીસ્સે ખુશ હો મેરા દીલ.
મેરી દોખ્તર પીયારી તું બતા જો કુછકે કર આયે.
તું શહજાદેકો ભૈકાને ગઈથી તું કયા કીયા તું.
બતા મેરેકો તુ જલ્દી વહાં કર કીયા આવે.

હાલે દીલ કીસ્સે પુછુ રે.

બેટી—કબસે વો કામ મે કર આઈરે.
શુનોજી પીદર મેરે પીયારે, કબસે વો કામ કરકે મે આઈરે.
ઉસકું ગુલામ મૈને અપના બનાયા, ફીરકે યહાં સુના અબ મે આઈરે
માલ ઔર ધન ઉસકા લુટાયા, ઉસકું કંગાલ અબ મે બનાઈરે.
હો અબ ખુશ તું, બશ અપને દીલમે મૈને જો કુછ કીયા વો સુનાઈરે
શરાબ તો ઉસકુ ઇતના પીલાયા, બલકે મેરે દમ ઉસ મસ્ત બનાઈરે.

શયતાન

રાજ સુન મોકો હૈ પરબતન હારી—એ રાહ

વાવા શાબાશ હે બેટી તુજકું આજ બસ ખુશી કીયા મુજકું,
મકસદ મેરા તું સબ બર લે આઇ, અબ કીયું શાબાશ મે નદું તુજકુ
અબ હૈ ઔરતકું ઉસકે ભૈકાના જોકે ફીરતી હૈ બન બનમે ઉસકું,
અબ મૈ બન કરકે પીરએક બુજરૂખ જાકે જંગલમે ભૈકાઉ ઉસકું.
અબ તું બેઠ કરકે કરતી હૈ યાં કીયા, ઔરભી કરે ખરાબ જાકે ઉસકુ
અબ મે ઇધર તું ઉધર જા, સુન તું અએ બેટી કહેતાહું તુજકું.

શાહજાદા

આજ ચમકા હુવા આશકારા—યે રાહ

હાય રંડીને કરકર આવારા, મુજકું ઘરસેભી આપ્પર કાશ.
માલ મેરા સભી ખાવ પીકર, કરકે મુફલીસ બીચારા.
અબ યો કહેતી હૈ જા કુછ કમાલા. કહા મે જાઉ ગીરદશકા મારા.
કામ ધનદા નહીં કુછભી જાનતા, હાય કીયા મે કરૂં યહાં વારા.
કોઇ ગમખાર મેરા નહીંહે, કીસકે આગે કરૂં યેહ પુકારા.

શયતાનજાદી

રામ તોરે નામકી ધુમ મચાઈ—યે રાહ

અરે કીયાતું નાહક યે બકબક લગાઈ, જાકે કર અબતું કુછભી કમાઇ
બે શરમ તુજકું શરમ નહીં હે મેરી જો ખાકે કમાઈ,
બેઠા હૈ કીયા તું જાકે કમાલા, છોડદે યેહ બે હયાઇ—અરે કીયા તુ
ટુકડે હરામ કે ખાવેગા કાંતક, કરકે મેરી ભડવાઇ.
ચલ જા નીકલ તું અબ્બે મુવે પીટ, ઘરસે મેરે હો રહાઈ,—અરે.
મુદતસે ઘરમે બૈઠા હૈ તું, જો બન કરકે મીસલે લુગાઇ,
જા મેરે ઘરસે કાલા તેરા કર, છોડ તું યેહ મુરખાઇ.—અરે.

શાહુજાદા

હમ આપસે લેકર રજા—યે રાહ

હે હે તું મેરા માલ સબ ખાકર કે કરતી હે જુલમ,
  કર કુછ ખુદાકા ખોફ તું નાહક ન કર મુજપે સીતમ.
અય્યે માલજર લાખોકાતું, મેરા સભી ખાકે હજમ,
  અબ દેતીહે ઘરસે નીકાલ મેરેકું તું હો બે રહેમ.
કુછ ખાતરસે મેરે ઉપર મેં ક્યા કમાલાઊં યહાં.
  ધનધાતો કુછ આતા નહીં જાઊમેં અબ હે હે કહા કહા
યે બે વફાઈ મત કર મેરેપે તું, અય્યે જાલીમગાર.
  મેરા યહાં તો કોઈ નઈ તેરે સીવાય અય્યે ભી નામદાર.

સયતાનજાદી

કીયા કમાને અબરૂને એક તીર નજારા મારા—યે રાહ

ઢોંગ યે છોડ મુવે જલ્દ કમાને જાકર લે આ.
  કુછ નહી આતા હે તું હેલવ પાટી કરજા,
મરદ હે તું યા કોઈ હેગા જનાના આદમ,
  ઘરમે તું મરદ હે તો કુછભી કમાને જા લેઆ.
જા યહાંસે મેં તુજે કહેતી હું એકબાર મુવે.
  કહે ના મેરા નહીં સુનતા યે તુજે ક્યા યેહ હુવા.

જોગન—હો ગયા તું બેવફા અએ જાને મન અએ જાને મન,
મે જો તેરા કયા કીયા અએ જાને મન અએ જાને મન.
કયા જમાનેમે વફાદારી અજી જો ઉડગઇ,
જો જુદા તું હો ગયા અએ જાને મન અએ જાને મન.
તેરે પીછી મેં જાની બનકે જોગનકા બહુ.
કર રહી હું યે સદા અએ જાને મન.
બે તરસ ઔર બે રહમ તુજસા એ દુનીયામે કોઇ.
આજ દીન તક ના હુવા અએ જાને મન અએ જાને.
મેં જુદાઇકી અગનમે જલ રહીહું રાત દીન.
તું મજા કર રહા અએ જાને મન અએ જાને.
કયા જવાબ દેગા ખુદાકું બોલ કર કુછ દીલ મને.
કયું તું નાદર હો ગયા અએ જાને મન અએ જાને.
તેરે પીછે ઇસી જંગલમે મર જાઉગી.
હે યે કીસમતકા લીખા અએ જાને મન અએ જાનેમન.

શયતાન

એતો મજનુ હોગા—યે રાહ

સુન બશારત યે તું બાસી ફાતી, કીયું તું જંગલકી યે ખાખ ઉડાતી.
જીસકે પીછે તું યે જી જલાતી, વોતો તેરા નહીં સંગાતી.
ઉસને કી એક ઓરત હે જાતી, તું ભી જા દેખ કોઇ અપના સંગાતી
નાહક યે અપના જી કીયું જલાતી, યે જવાનીમે કીયુ તલ મલાતી

જોગન

વો સનમ તોરા મોખડા દેખા જારે—યે રાહ

વો ખબીસ તું ક્યા શયતાન લઈ હેરે. મુજકુ હુવા માલુમ.
લાહવલ તુજપર પડતી હું મે, હોજા યહાંસે ગેબ.
બેશક યે મુજકું એકીન હેરે, વો ખબીસ તું કીયા શયતાને.
લેકાને આયા મુજકુ અબ તું, મેગ હે દામાન પાક.
લેકાના મેરા મુશકીલ હેરે, વો ખબીસ તું કીયા શયતાને.

દોસ્ત.

ખુદાદી જાને—યે રાહ

માલ ખજાના જર વ જવાહર હમને પાયાહે બીશીયાર.
તુ ફેલ તુમારે હો ગયા હમ દોનો જરદાર—તું ફેલ તુમારે.
હીરે મોતી લાલ જવાહર યે સબ હમકુ મીલેગે આજ.
સુન અય્યે સાહેબ નહી હે હમ અબ કુછ મોહતાજ સુનો સાહેબ.
પેહલે હમ થે ફકીર મુફલીસ વ ગરીબ મીસલે કંગાલ.
અબતો હુવે હે માલોસે બસ માલ માલ—અબતો હુવે.

શયતાન.

સુનીએ જનાબ હાલ—યે રાહ

દોસ્તો ઈસ વખ્ત તુમસે બસ યે કામહે.
તુમ કરો જલ્દ એસે લાયકે ઇનામ હે.

એક જોગન ફીરતી હે ઇસ જંગલે ખુન ખારમે.
ખુબ સુરતમાંહ પીકર ઔર ગુલ અનદામ હૈ.
ઓર હૈ વો પાક દામન નેક બખ્ત ઔર પાક જાત.
રાત દીન અલ્લાકા ઉસકે જબાનપર નામહૈ,
ઇસ લીય ઉસ પાક દામનકું કરો નાપાક તુમ.
બસ તુમારેસે મેરા સુનો અનજામહૈ,
ગર તુમ ઉસકે પાક દામનકો લગાવોગા દાગ,
ફરેતો મેરા જાનભી તુમ પરસે બસ કુરબાનહે.

દોસ્ત

કાસીદા લાદે ખબર યારકે આ જાનેકી.—યે રાહ

અબ્બ હમ કરને ખરાબ ઉસકું વાહા જાતેહે,
આપકા કહેના હમે સરપે ચહડાતે હે.
જાતે હમ દો વહાં પાસ ઉસ જોગનકે.
દેખીયે કીસતરહ કે હમ ઉસકું વહાં સતાતે હે.
આપ યે કહેતે હો જો પાક વો દામન હેગી,
હમ ઉસકે દામનકુ અબ દાગ જા લગાતેહે.

સ્યતાનજાદી

ફેર કીયું શીકલ દેખાઈ.—યે રાહ

ફેર કીયું સુરત દેખાઇ, તુજ કું શરમ ન આઇ.
બાહર ગયાથા કબસે સુવેતું, કયા કીય બતા તું કમાઇ,

શાહજાદા

બનજારા—યે રાહ

આે તરફ ફેર મૈ હારા, કહી ચલા ન મેરા ચારા.
જીસ જાયપે કદમ મૈ ધરતા, વાં પ્યરા ન કોઇ. કરતા
મૈ આખ્યરકુ બસ હારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.
અબ કહા મૈ જાની જાઉં, કીસ તરહ કમા મૈ લાઉં,
કીયા કરૂં મૈ અબ્બે માહા પારા, કહી ચલા
કાહા ગઇથે કાહા કહી નઇ કીયા લાયેતો કહા કુછ નઇ.
યે મીશલે હુવે આશકારા—કહી ચલાન મેરા ચારા.
જીસ જાપે હો જાતા ઇજ્જત મૈ નહીં કુછ પાતા.
કીયા હાય કરૂં મૈ કારા—કહી ચલાન મૈરા ચારા.
કુછ કામ હુનર નઇ જાનું હૈ હૈ રે સુન અબ્બે બાનું.
ઇસિ લીયે જીગર હૈ પારા—કહી ચલાન મરા ચારા.
અબ કરૂં મૈ હૈ હૈ કીયા કોઇ દેતા નઇ એક પઇસા.
ઇસિ ફીકરશે દીલ હૈ પ્યારા—કહી ચલાન મૈરા ચારા.
અબ ભુખ લગી હૈ જાની, કુછ ખીલા મેરેકું ખાના.
તુજ બીના ન કીસ્સે યારા—કહી ચલાન મેરા ચારા.

સ્યતાનજાદી

ચલ નીકલ તું મુવે જાકર, કીયા ખીલાઉં તુજકું ફતર.
જો કરતાહૈ પુકારા—કહી ચલાન મેરા ચારા.

શાહજાદા.

કુછ રહમ તુજે નઇ આતા, મેરા જાન યે ભુખશે જાતા.
મૈ ગીરદશકા હુવા મારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.

સ્યતાનજાદી.

ચલ નીકલ નકર તું તકરાર, તેરે શીકલ છુપા અયે મુરદાર
મુઝે હૈગા તુજસે પ્યારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.

શાહુજાદા.

કીયું કરતી હૈ મુજશે તું જંગ મૈ જુકસે હુવાહું અબ તંગ
મુઝે ખીલા કુછ અયે માહપારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.

શ્યતાનજાદી.

બે હયા સતા ન મુજકું, કીયા ધુલખાક ખીલઉ તુજકું,
બે શરમ હૈ તું નકારા—કહી ચલાન મેરા ચારા.

શાહુજાદા

મૈ ભુકસે હૈ હૈ મરતા, કોઈ રહમ ન મુજપે કરતા.
મૈ કરૂં યહાં કીયા કારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.

સ્યતાનજાદી

ચલ નીકલ સુવે તું યહાંસે—મૈ મારૂંગી તુજકું જાનસે.
દીલ તો હુવા બેજારા—કહી ચલાન મેરા ચારા,
જો કમા નહી લાવેગા, ખીન જુતી ન કુછ ખાવેગા,
ઓર હોગા બોહત ખારા, કહાં ચલાન મેરા ચારા.

શાહુજાદા

અરે હાય મૈ કહાં જાઉં. ઓર કીસકું મોહ દખલાઉં.
મેરા કોન કરેગા યારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.
હાં દોસત વો આતેહે દીલબર. કુછ રહમ કરગે મુજપર.
દખ હાલ મેરા એક બારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.

અએ દોસ્તો જલ્દ આવો. કુછ ખાના મુઝે ખીલવાવો.
મૈ ભુક્કાહું મારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.

દોસ્ત

ચલ નીકલ તુ યહાંસે બદકાર, કહેગા બડા મકાર.
બીન જુતી નહી કુછ કારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.

શાહજાદા

હૈ હૈ ન મુજકુ મારો, કુછ રહમ કરો દીલદારો:
મેરા બખ્તકા ઉલટા તારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.
અબ ઈસ દુનીયા કે અનદર, કોઇ નહી હે મેરા યાવર.
બસ હુવા બડા અનધારા, કહી ચલા ન મેરા ચારા.
હાય તકદીર મેરી ફુટી, કહાં આકર દોરી તુટી.
યે કલામ ખુદાને મારા, કહી ચલા ન મેરા ચારા.

શાહજાદા

અરે અરે હાયરે ખુદારે ખુદા મેરા તો કોઈ નહી અબહુવા
જમાના મેરારે ફેર ગયા, યે રંડીનેભી દગાહી કીયા.
મુઝે કીયા ખબર કે યે બે હયા, મુઝે લુટકર કરેગી દગા.
મે ઘરબારસે તબાહ હો ગયા, ઓર માબાપસે જુદા હો ગયા
મે માબાપકું યે મોહ કયા દેખાઉ. હયરે કહાંઅબ મેનજાઉરે.

—o—

પીદર શાહજાદીકા

સુન સહેલી ઉસે લીયારે—યે રાહ

કાં બેટી મોરી સીધારી.

છોડ યે દીલદારી, ગઈ મૈ નીયારી, મુજકું હોગી બે કરારી.
જાન જીગરથી હમારી, કાં બેટી મેરી સીધારી તુમ સબ યહાંસે જાઓ
ઢુંઢકર કાંહાંસે લાવો, હોગી તબ દુર, મેરી દીલકી બે કરારી.

સબલોગ

બાવા કા બચન હૈ હારીમે—યે રાહ

બાત તોહરી જાનીરે, સુનીએ મોરે શાહ
· હમ તો યહાંસે અબતો જાવે, ઢુંઢ કહાંસે લાવે.
ગમ એ દીલસે દુર કરો, નહો પરેશાની બાત તો હારી.

———o———

જોગન.

લબપે જાન બખશીશ ઉલફતમે—યે રાહ

ફીરાકે યારસે મુજકું નીહાયત બે કરારી હૈ
દીલતો બસ તડપતા હૈ ઔર દીલપર આહ જારીહૈ.
મીસલે મજનું કે અબ શેરો બયાં બાંમે ભટકતીહું.
દેવાની બન ગઈ યારો અકલ તનસે સીધારીહૈ.
કે જબતક મૈ ન દેખુગી શીકલ ઉસ દીલ બર જાનકી.
ન હોગા ચૈન મેરેકું યે ઉસકી યાદ સારીહે.
તસવર દીલમૈ હે મેરે ઉસકે શીકલેકા નકશા.
ઐસી નકસેને બસ મુજકું યે દુનીયાંસે ઉખાડી હૈ.
મીસાલે કલ હજર તસવીર લગીહૈ મેરે સીનેમે,
ખુદા અબ કરૂં ક્યા બસ યહ દુખ મેરેપે ભારીહૈ

———o———

દોનું દોસ્ત

કાના કરે ધીંગાના—યે રાહ

બસ આગે નહીં અબ જાના, હૈ રાત યહાં પે રહેના.
યે જાય અજબ હૈ ખુશતર, અબ યહાં જમાવે બીસતર.
જોગન—યે તો હૈગી મેરી જગા, તુમ સુનો બરાય ખુદા.
રહમ કુછ કરના, દોનો દોસ્ત. હૈ રાત યહાંપે રહેના.
તુમ આગે યહાંસે જાવો, તક રહમ મેરેપે ખાવો.
દોનો દોસ્ત—તુ કોનહે હમસે કહો, જંગલમે કીયું તુમ રહો.
યેહ હમકું કહેના, હૈ રાત યહાંપે રહેના.
જોગન—મેરા હાલ ન પુછો ભાઈ, હૈ ગરદીશ મુજપર આઈ.
દોનો—ક્યા ગરદીશ તુમપર પડે, જોગન યે કીસમતકી હૈ ઘડી.
જોગન—તુમે કીયા કહેના, દોનો હૈ રાત યહાંપે રહેના.
દોનો—તુમ તનહા ઈસ જંગલમે રહેતે હો કૈસે બનમૈ.
તુમ ઘરકું હમારે ચલો, વહાં એેશ મજે તુમ કરો.
યેહી સુન બૈના, હૈ રાતયહાંપે રહેના.
જોગન—આગ લગો તુમારે ઘરકો ફેર ભલા કહું કીયા મે તુમકો.
કીયા દુખ મુજપે પડા, યે તુમકું ખબર નહીં જરા.
સમજ કર કહેના, દોનો હૈ રાત યહાંપે રહેના.
દોનો—હૈ કસમ ખુદાકી તુમકો, તુમ ચલો હમારે ઘરકો.
યે માનો હમારા કહેના, સુનો સુનો બરાઈ ખુદા.
હમારા કહેના, હૈ રાત યહાંપે રહેના.

જોગન—તુમ બડે હો કોઇ બદ બખ્ત, હમ છોડે ન તુમકો ઇસ વખ્ત.
તુમ કરો ના જુલુમ મુજપર લે જાયગે તુમકો પકડ.
નહી કુછ કહેના, હે રાત યહાંપે રહેના,
મૈ કહેતીહું તુમકો છોડો, યે બાતસે મોહકો મોડો.
દોનો—હમ નહી તુમકો છોડે, બીન લે જાય મોહકો મોડે.
સમજ યે લેના, હે રાત યહાંપે રહેના.
જોગન—મત કરો જુલુમ તુમ મુજપર મેરા સબે મરેગા તુમપર.
દોનો—તેરે સબસે નહી હમ ડરતે બીન મૌત નહી હે મરતે.
યે સુન તુમ લેના, હે રાત યહાંપે રહેના.
જોગન—છોડો હાથ તુમ દોનો મેરે—નહી છોડે હાત હમ તેરે.
તુમ છોડોરે વાસતે ખુદા, તુમ ચલો યે માનો કહા.
દોનો—સુખન સુન સુખન શુન લેના, હે રાત યહાંપે રહેના.

———○O○———

તુજબીન મોરી કોન ખબર લે—યે રાહ

જોગન—ખાલીક મોરી લજા રખલે આફત મોએ ભારીરે.
તુજબીન મોરી કોન ખબરલે ખાલીક સરજન હારીરે.
દામન મોરા આજ બચાલે તુંઇ ખાલીક બારીરે.
આસ મે રખ્તી તોરી ખાલીક તુજપર મે બલહારીરે.
મોકો તુંહી દેખાત માલીક કાયે ગજબ યે ભારીરે.
ઇસ જંગલમે તુજબીન મોરા કોઇ નહી હે વાલીરે.
ઇન દોનુંપે નીગાહ કેહેરકી ડાલ તુહી એક બારીરે,
ઇસ આફતસે મોકો બચાલે મેં અબ ઇનસે હારીરે.

———○———

હાલે દીલકા મેજા કીસસે બોલુરે—યે રાહ.

જોગન—સુક તેરા બજા કયું ન લાગેરે.
દીલકી મુરાદા જોકે મેં પાંગેરે—શુક.
રહેમ તું આકે મુજકો છુડાયા.
તુજપે કુરબાંન મૈં કયું ન જાગેરે—શુક.

સ્યતાન.

અરે લાલદેવ ઈસ તરફ—યે રાહ

દેખા સાહેબો તુમને મેરા યે કામ.
હમેશાં મૈં કરતાહું ઐશા મુદામ.
કે જો શખસ મેરે દામમે આ ગયા.
મૈં ઉસકો બસ દુનીયામે પુરા કયા.
યે શાહજાદીપે કોઈ હીકમત ગેરી.
નહી ઉસકે ઉપર ચલી હે જરી.
અબ આખીરકો મૈં ઈસસે આજીજ હુવા.
કે આજીજ હુવા હાય આજીજ હુવા.
મેરે દોસ્તુંકો વો કરબદ દુઆ.
ઉન દોનુકો આંખુ સે અંધા કીયા.
વો આતેહે ઇસ વખ્ત દોનું યહાં.
અંબી છુપકે ગોશેમે દેખું યહાં.
કે કયા બાતે કરતેહે આપસમેં વો.
મેં દે કાન ઉનકી સુનું ગુફતગુ.

અરી જોગન ઓ—યે રાહ

પેલા—અમ્મે બદબખ્ત કમબખ્ત અમ્મે બે હયા.
મુજે સંગ લે જા તુને અંધા કયા.
બીજો—ફકત તું એકેલા ન અંધા હુવા.
તેરે બાઅેસ મૈને ભી પાઇ સજા.
અરે હૈ જો શેતાંન અપના બડા.
ઉસ કમબખ્તકા હો કભી ના ભલા.
વો મરદુદ ખનાસ હૈગા લઇ.
ઉસ ઉપર કભી અબ ન લાવે યકી.

સ્યતાન દોનોકો જુતી મારતાહે
યેતો મજનુ હોગા દીવાના—યે રાહ

પેલો—કયુંરે કમબખ્તી કયા તેરી આઇ.
જો કે જુતી યે મુજકો લગાઈ.
બીજો—મૈને જુતીન તુજકો લગાઇ.
નાહક ઝુટ કયું યે બકતાહે ભાઇ.
હાંરે મારતાહે તું ઓર કેહતા.
કેસી તેરી યે હૈગી ભલાઇ.
વલા બીલા યે કયું જુઠ બકતા,
જુતી અબતક ન મૈને ઉઠાઇ.
હે હૈ યે તુજબીના કોન હોગા.
ફકત અપને યહાં હે તન હાઇ.

મારતાહે તુ ઔર કેહેતા મુજકો.
મુજસે કરતા કયું યે ચપલાઈ
તેરી ગરદનકા ખુન મૈ પીયુંગા.
બસ મેં દેખી તેરી બે વફાઈ.
મૈભી તેરેકો જીતા ન છોડું.
દેખી તેરીભી મેને ભલાઇ.
સયતાન—તુમ કયું આપસેમે લડતે હો દોનું.
બોલો તુમકો કયા ચાયે યે ભાઇ.
દોસ્તો—હમકો ચાહીએ જોરૂ ઇસી વખ્ત,
નેતો ચલ તું યહાંસે હો રાણી.
સયતાન—હા મૈ લા દેતાહું એક ઔરત.
તુમ કરો મત યું દોનું લડાઈ.
તુમ આબ દોનું યહાં અબ ખડેરો.
મૈ જા ઘરસે હું લાતા બુલાઈ,
દોસ્તો—વાવાહ બખ્ત કયાં ખુલે અપને યારો.
આંખે ફોડ ઔર જોરૂ દીલાઇ.
સયતાન—લે મેં એક ઔરત દેતાહું તુજકો.
તું પકડ અબ ઇસકી કલાઇ.
લે યે દુસરીકા તું અબ પાકડ હાથ.
સુન તું જલદીસે અએ મોરે ભાઇ,
અબ તુમ ઘર અપને અપને લે જાઓ,
જાઓ ઇસ જાસે હો અબ રાણી,

અંધે—સુક્રર તેરા હે અગ્યે ખાલીક અકબર.
તુને અંધે કર જોહ દીલાઈ.
પેહલા—ચલ એ જાની તું અબ મેરે હમરાહ,
હકને તેરેકો મુજસે મીલાઇ.
દુસરા—મેરી ઓરતકો કયું ખેંચ જાતા,
ઈતની મતકર યે તું બે હયાઈ.
પેહલા—મેરી ઓરતકો તું ખેંચતાહે,
તું કીયું પકડીહે ઇસકી કલાઇ.
દુસરા—તેરી ઓરતકો મે કાં હું પકડા,
યેતો મેરી હે સુન તું અગ્યે ભાઈ.
પેહલો—ચલ અગ્યે બીબી તું અબ મેરે હમરાહ,
હરગીજ મત રખ તું મુજસે જુદાઇ,
દુસરા—યે તું કાં ખીચકર હે લે જાતા,
છોડ યેતો હૈ મેરી લુગાઇ,
સ્યતાન જાદી—છોડો છોડો અગ્યે અંધો ખાખીસો,
નાહક બેચા યે બેચી લગાઇ,

સુનો હમારે શાહ યે અરજ મોરી આપ—યે રાહ
સીપાઈ—દેખો દેખો શાહેબો યે મુરદા કોનહૈ,
ઇસકો જીશને મારાહે વો ખુની કોન હૈ.
ઇસકા ખુની યેહી હૈગા દેખો સાહેબો,
મુસ્કા ઇસ્કો બાંદકે અબ જલદી લે ચલો.

રૂબરૂ જા શાહકે ઇસકો ખડા કરે,
જલ્દ ઇસકો બાંધો તુમ કે યાંસે અબ ચલે,

---o---

સહીન શાહ સુનીએગા અએ નેક નામ—યે રાહ

સીપાઈ—સીહીન શાહ અરજ યે સુનીએગા આપ,
કે ઇસને કયા હૈગા એક ખુન આજ,
નજરસે હમ દેખ ઇસકો લાએ યહાં,
કહો તો ઉસ મુરદેકી દેવે નીશા,
મુનાસીબ જો જાનો સજા કીજીએ.
વ લેકીન નહીતો રહા કીજીએ,

---o---

ગુલાબ ડાલુ આંખુમે શાવરા ખટકે—યે રાહ

શાહ—અછા મૈંને યે બાત સુન સગરી માની,
ઉસકી નીશાની તું મેરે જબાની અછા,
ઇસકો લેજાઓ જંગલકે અંદર,
કતલ કરો શાદમાની અછા મેંને,

---:o:---

મેરી દવાકા કોઇ કદરદાં નહી મીલતા—યે રાહ,

સયતાન—પેછાનતે હો મેરેકો તુમ સબયે દોસ્તદાર,
મેં હુ વોહી શેતાન જો ઇબલીસ નાબીકાર.
દેખા યે કામ મેરા અજીજો તુમ આંખસે,
કીસ તરહકા ફસાદી હું તુમ રખના યાદગાર,
દેખો વો જોગન ઔર વો શેહજાદા બનમે હૈ,
ઉન દોનુંકો મેં કીસ તરાં કરતાં હું ખાર જાર,

દરદોગમ—યે રાહ

શેહજાદા—આહ અલમ દરદગમ કયા સીતમ આ પડા.
મરેસે તું જુલમ યે ઉઠા યા ખુદા,
મેરેપે કર રહમ ઇસ ઘડી યા ઇલાહ.
તું મેરા હે રહીમ કર અફુ યે ખતા.
ઇસ કુવેસે મુઝે તું નીકાળ યા ખુદા.
સખતી યે દુર કર તા મેરા હો ભલા.

———o———

ગોરી ચલી સાસરે ફીરભી કુબી આનાં—યે રાહ

સીપાઇ—બસ ઇસી જંગલમે તુમ સબ ઠેરો યારો.
ઔર ઇસ ખુનીકી ગરદન યાપે મારો.
અબ સમશીર જલદી હાથમે લો દીલદારો.
એક દમમે ઇસકે સરકો યહાંસે ઉતારો.
૧ સીપાઇ—દેખો દેખો અજીજો સામી બલા કયા આઇ.
૨ સીપાઇ—યે બલા નહી કોઇ જોગન હેગી ભાઇ.
ચલો ચલો સબ અપને આગે ઇસકે જાવે.
યે કોન હે જોગન પેહ છાન ઈસકી પાવે.
અરે અરે રે યેતો અપની હે શેહજાદી,
યે વહીહે અપને જીસકી કરતે યાદી.
ચલો ચલો અબ અપને જલદી યહાંસે જા કર.
ઔર શાહસે અપને હાલ કરે યે જાહીર,

ફીર શાહકો અપને સાથ યહાંપે લાવે.
ઓર ઇસ જોગનકો ઉસકે સાથ મીલવાવે.

—o—

ફીરાતાહે હમેકાં કાં—યે રાહ

શાહ—જુદાઈમે તેરે આંખુસે ખું અબ્બે બખ્ત જા ટપકાં.
જુદા હોનેસે તેરે ખુન હોકર દીલ નીહાં ટપકા.
તપે ફુરકતસે અજબસ રંગ મેરાજા ફરાનીહૈ,
ગમે હીજરા મે આંખુસે યે રંગે અરગવા ટપકા.
હુવા જોસે જીનુબી નીસ્તરે ફસ્સાદ હે મુજકો
બના તન મીસલે ફૌવારા કે હરએક ઉસત ખાં ટપકા.
હુઇહે બે કલી અજબસકે તુટે દીલ હજારંકા
ચલી બાદે બીજા એસી ગુલે હરબોસ્તા ટપકાં,

મીલા આજ હમકો વો ચનદા.

સીપાઈ—મીલી આજ હમકો વો લડકી તુમારી.
અરજ યે શુનો આપ જલદી હમારી.
પેહન કર કફની ઔર બનકર કે જોગન.
વો ફીરતીહે જંગલમે બસ મારી મારી.
ચલો સાથ હમારે તુમ અબ્બે શાહ આલી.
હમ દીખલાવે તુમકો વો જોગન હમારી.
જરા દેર તુંમ અબ નહી યાં લગાઓ.
કે ચલનેકી અપને કરો તુમ તૈયારી.

ખુશી અબ તુમ હો જાઓ એ શાહ હમારે.
ન ખાઓ તુમ અબ ગમકી દીલમે કટારી.
છુપા ઇશક હમારા બીયાં બાંમે નીસદીન—યે રાહ

શાહ—અજીજો તુમારા મે એહસાન મંદહું.
કે તુમને ખુશીકી ખબર યે સુનાએ.
ખુશી કયું ન મે અપને બસ દીલ હોઊં.
કે ગુમ ગસ્તકા તુમ પતાજો લે આએ.
ચલો જબતો કુછ દેર ન અબ તુમ લગાઓ.
કહાં ચલ બતાઓ કે તુમ દેખ આએ.

શાહજાદી—મેરારે પીયારા સાજના તોરેરે મેતો કાટના.
જોગન મૈ બનકે બન બન ઢુંઢું.
તોહેકો મે યે રાજના મેરારે બીરાગી.

રૂહબન મેરે ત્યા—યે રાહ

શાહ—શુકરે ખુદાકે આજ રોજ બેઠી મેરી મીલી મીલી.
ગરદશપે જો સર આઇથી વોબી મેરી ટલી ટલી.
દમ્મેસેહી બેટીકા આંખીયે થંડી હો ગઇ.
મારે ખુશી કે દીલકી અબ ખીલી મેરી કલી કલી.
અએ બેટી મેરી જાન મન કીસકે ફીરાકમે યે તું
જોગન યે બનકે દુબદુ ફીરતી હૈ કયું ગલી ગલી.

—o—

ઇસ આતશે ઉલફતમે—યે રાહ

શાહજાદા—યે ગરદીશે અયામને ક્યા મુજકો સતાયા.
આખીરકો મુજે લા યેહી કુવેમે જુકાયા,
અફશોશ યે દુખ કેસા મેરે સરપે પડાહે.
ઇસ ગમને મેરા સબરભી યે દીલકા ઉડાયા.
ઇસ બેકસીમે કોન મેરા યારહે ગમખાર.
હે હૈ ઉસ રંડી ક્યાકો કુછ રેહમ ન આયા.
ઇસ ગરદીશે અયામસે લાચાંર હુવા હું.
અબ તેરે સીવા કોઇ નહી મેરા ખુદાયા.

સંભાલો તેગ અદાકો જરા સુનોતો શાહી—યે રાહ.

શાહજાદી—યે અવાજ આઇ કહાંસે જરા સુનોતો સહી.
મુજકો કોઇ બહરે ખુદા દો બતા સુનોતો સહી,
યેતો આવાજ મેરે જાનો જીગરકે જેસી.
ક્યા યેહી ગેબસે આઇ સદા સુનોતો સહી.
જીસકે ખાતીરમે યહાં જોગ લીયે ફીરતી હું.
ઉસકાહી હૈય આવાજ જરા સુનોતો સહી.
નતો યે ઝાડુમે હે નતો કોહ સારમે
દેખો કુવેમે સભી મીલ જરા સુનોતો સહી.
યેહી યેહી હે મેરા જાન નીકાલો સારે.
કેસા યે આનકે હૈ હૈ પડા સુનોતો સહી.

તેરી ખુદરત અજબ હૈ ખુદાયા—યે રાહ

શાહજાદા—તેરા સદહા શુકરહૈ ખુદાયા.

તુને સખાવીસે મુજકો નીકાલા—શુકર૦

ઇસ કુવે અંદર મૈં જા પડાથા.

સરપર ન મેરે ન છોરા બડાથા.

તેરાહી મુજકો બસ આસરાથા.

તુનેહી મુજકો અબ બચાયા—શુકર૦

યે બેલ તમામ હુવા.

થોડા રોજમાં બાહાર પડશે.

ગુલસને બહાર.

હીંદુસ્થાની તથા ગુજરાતી તરેહવાર રાગ રાગ-
ણીઓથી ભરપુર કરેલો સંગ્રહ જેમાં

૨૦૦૧

ગાયનનો સંગ્રહ છે.

આ ગાયન સંગ્રહમાં ચાર ઉરદુ ઓપેરા તથા તમામ ગુજરાતી નાટકોના ગાયનો તથા ઉરદુ નાટકના ગાયનો શીવાએ (૧૦૦૧) ગજલોનો જથો તમામ સાએરોનો નાખવામાં આવેલા છે. માટે જે સાહેબોને આ ગાયન સંગ્રહ વાચવાની ઈછા હોય તેઓએ મહેરબાની કરી તારીખ પોતાનું નામ નીચે લખેલ ઠેકાણે દાખલ કરાવવા ભુલવું નહીં

પેહલાથી ચોપડીની કીમતના નાણા આપી નામ નોંધાવનાર પાસેથી દર નકલ ૧ નો રૂ૦ ૧) લઈ કરી નાણા પાછળથી આપનાર પાસેથી રૂ૦ ૧—૪—૦ અને પાછળથી ખરીદનાર સાહેબોને રૂ૦ ૧—૮—૦ આપવા પડશે, માટે જેમ સુગમ પડે તેવી રીતે ભરાવવા ભુલવું નહીં એજ.

મુંબઈ—ઠેકાણું—મારકીટ પાએધોની પોલીસ ચોકીની સામે મારી ચાએ તથા ચોપડી વેચવાની દુકાને તથા કરાચી બંદરમાં મારી ચોપડી વેચવાની દુકાને જોડીઆ બજારમાં લીસ્ટો તથા કાગલો લખી મોકલવા

ઠક્કર કાલીદાસ નાનજી
ચોપડીઓ છપાવનાર તથા વેચનાર.